

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

PRIMLJENO: 20-05-2021			
ORG. JED.	BROJ	PRILOGA	VRJEDNOST
	P-00	10/2020	

Poslovni broj: 21. P-2269/20-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I
RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja HYPO GROUP d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 04938014535, kojeg zastupa Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, Užarska 28, protiv tuženice REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587 (za Ministarstvo financija), koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, nakon javne glavne rasprave zaključene 14. travnja 2021. u prisutnosti odvjetničke vježbenice Marije Šeparović, zamjenice punomoćnika tužitelja i Željke Matić Zaborski, zamjenice Županijskog državnog odvjetnika u Karlovcu, dana 19. svibnja 2021.

presudio je

I. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 45.980,00 kn, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-2755/19, nad stečajnim dužnikom Mineral kamen d.o.o. u stečaju.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 428.002,13 kn, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-2755/19, nad stečajnim dužnikom Mineral kamen d.o.o. u stečaju.

III. Odbija se u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženici troškove parničnog postupka u iznosu od 16.320,00 kn, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 4.180,00 kn, kao neosnovan.

riješio je

Odbacuje se tužba za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 25.410,00 kn, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-2755/19, nad stečajnim dužnikom Mineral kamen d.o.o. u stečaju, kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom Mineral Kamen d.o.o. pred ovim sudom pod poslovnim brojem St-2755/19 tuženica prijavila tražbinu u iznosu od 3.574.214,45 kn kao tražbinu II. višeg isplatnog reda, koju da je on kao stečajni vjerovnik u tom postupku osporio, nakon čega je rješenjem od 1. rujna 2020. tuženica upućena na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporene joj tražbine, da bi po njenoj žalbi Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, rješenjem PŽ-4033/20-4 od 2. studenog 2020., djelomično preinačio prvostupanjsko rješenje na način da je tuženica dužna pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene joj tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 588.388,71 kn, dok su ovdje tužitelj i drugi stečajni vjerovnik osporavatelj Adria Konstrukt d.o.o. upućeni pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.985.825,74 kn. Navodi da je navedeno drugostupanjsko rješenje objavljeno na e-oglasnoj ploči 30. studenog 2020., slijedom čega da je predmetna tužba pravovremena.

2. U predmetnom postupku tužitelj predlaže da se utvrdi osnovanim osporavanjem tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 499.392,13 kn.

3. Tužitelj smatra da je neosnovana tražbina tuženice u ukupnom iznosu od 413.822,13 kn koju je ista prijavila temeljem rješenja ovog suda, poslovni broj Stpn-191/14 od 16. rujna 2014., kojim se potvrđuje sklapanje predstečajne nagodbe, s obzirom da se ista odnosi na prioritetne tražbine po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu u iznosu od 381.904,24 kn, po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu u iznosu od 7.261,76 kn, po osnovi doprinosa za zapošljavanje u iznosu od 23.609,37 kn i po osnovi posebnog doprinosa za zapošljavanje osoba s invaliditetom u iznosu od 1.046,76 kn, koje da ne pripadaju tuženici, već radnicima i na koje postupak predstečajne nagodbe ne utječe, što znači da iste niti nisu mogle biti predmetom predstečajne nagodbe, sukladno odredbi čl. 71. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 8/2012., 144/2012., 81/2013., 112/2013., 71/2015., 78/2015., dalje u tekstu: ZFPPN).

4. Nadalje, navodi da je navedenom predstečajnom nagodbom tuženici utvrđena i tražbina po osnovi novčane kazne za prekršaje koje izriče porezna uprava u iznosu od 20.400,00 kn, koja da u stečajnom postupku predstavlja tražbinu nižih isplatnih

redova, sukladno odredbi čl. 139. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/2015., 104/2017., dalje u tekstu: SZ), a ne II. višeg isplatnog reda u kojem je ista prijavljena.

5. Osim toga, osporava i tražbinu tuženice u iznosu od 26.220,00 kn za koju je u specifikaciji tražbine navela da se radi o dugu za 2011., 2016., 2015., 2016. i 2017. te tražbinu u iznosu od 23.750,00 kn za koju je u specifikaciji navedeno da se radi o dugu za 2013. i 2017., budući da nije jasno o kojima se tražbinama radi, koja je njihova pravna osnova niti na kojim ispravama se temelje, a u odnosu na koje iste ističe i prigovor zastare.

6. Naposljetku, navodi da je iznos od 15.200,00 kn prijavljen po osnovi prekršajnog naloga od 23. listopada 2008., dakle, radi se o novčanoj kazni za prekršaje, koja predstavlja tražbinu nižih isplatnih redova.

7. Tuženica u odgovoru na tužbu navodi da u stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom Mineral Kamen d.o.o. u stečaju nije prijavila tražbinu utvrđenu predstečajnom nagodbom sklopljenom pred ovim sudom u postupku pod poslovnim brojem Stpn-191/14, u iznosu od 434.222,13 kn, po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje, kako to navodi tužitelj, slijedom čega da takve tražbine niti ne mogu biti predmetom osporavanja u ovom postupku. Osim toga, smatra da tražbine po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje nisu prioritetne tražbine, kao što su to tražbine po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje i po osnovi poreza na dohodak i prireza istomu, koje je prvotno prijavila u postupku predstečajne nagodbe nad Bartol d.o.o. i iste su joj priznate, da bi naknadno podnijela žalbu protiv rješenja kojim su iste utvrđene i zahtijevala da se iste u ukupnom iznosu od 546.473,17 kn izostave te da se njena ukupna tražbina utvrdi u iznosu od 1.944.252,78 kn. Smatra da je osporavanje tražbine u iznosu od 15.200,00 kn po osnovi novčane kazne izrečene prekršajnim nalogom od 23. listopada 2018. neosnovano, iako se radi o tražbini nižih isplatnih redova, jer u pozivu vjerovnicima na prijavu tražbina nije izričito navedeno da se pozivaju samo stečajni vjerovnici viših isplatnih redova te iz razloga što je stečajni sud trebao prijavu predmetne tražbine odbaciti kao nedopuštenu, ali nije. Osporena tražbina u iznosu od 26.220,00 kn da se odnosi na prisilnu naplatu sudskih pristojbi koju obavlja Porezna uprava (račun 4227), od koje da se iznos od 18.660,00 kn temelji na ovršnim ispravama – pravomoćnim i ovršnim sudskim rješenjima o pristojbi, dok se iznos od 7.560,00 kn temelji na vjerodostojnim ispravama (knjigovodstvenim karticama Porezne uprave). Osporena tražbina u iznosu od 23.750,00 kn da se odnosi na prisilnu naplatu novčanih kazni i troškova postupka po zahtjevu prekršajnih sudova (račun 4243), od koje se iznos od 5.900,00 kn temelji na ovršnim ispravama – pravomoćnim i ovršnim presudama prekršajnih sudova, a iznos od 17.850,00 kn na knjigovodstvenim karticama Porezne uprave. Ističe da potraživanja po računima 4227 i 4243 nisu u zastari.

8. U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelj navodi da je iz specifikacije glavnice prijavljene u stečajnom postupku nad dužnikom Mineral kamen d.o.o. vidljivo da je tuženica temeljem predstečajne nagodbe koja je odobrena rješenjem ovog suda Stpn-191/14 od 16. rujna 2014., prijavila ukupno 415.405,89 kn. Ističe da su doprinosi za zdravstveno osiguranje i doprinosi za zapošljavanje doprinosi koji se plaćaju prema plaći, dakle, dio bruto plaće, što znači da se radi o prioritetnim tražbinama radnika koji se u postupku predstečajne nagodbe ne prijavljuju. U svakom

slučaju, smatra da je nastupila apsolutna zastara propisana odredbama OPZ-a, budući da se radi o tražbinama za razdoblje od 2009. do 2012. pa je do podnošenja prijave u stečaju, 14. siječnja 2020. protekao šestogodišnji zastarni rok. Smatra da sud ne smije dopustiti tuženici da tek u ovom postupku dostavlja isprave kojima dokazuje postojanje osporene tražbine, budući da je te isprave trebala dostaviti već u stečajnom postupku.

9. Tuženica navodi da tužitelj ne može u predmetnom postupku osporavati osnovanost tražbina I. višeg isplatnog reda, već isključivo II. višeg isplatnog reda.

10. Tužitelj je istaknuo prigovor zastare u odnosu na sve tražbine koje je tuženica prijavila u stečajnom postupku nad Mineral kamen d.o.o. u stečaju, a koje su nastale do kraja 2013.

11. Tuženica navodi da je tražbine koje su bile predmetom predstečajne nagodbe sklopljene između Bartol d.o.o. i njegovih vjerovnika prijavila u stečajnom postupku nad njegovim univerzalnim pravnim sljednikom Mineral kamen d.o.o. u stečaju po računu 7560 (prihod od naplaćenog poreznog duga po rješenju o reprogramiranju) u ukupnom iznosu od 1.920.264,52 kn (glavnica 1.746.422,98 kn i zatezne kamate 173.841,54 kn), među kojima da su prijavljene i tražbine po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje, ali kako su iste utvrđene pravomoćnim i ovršnim sudskim rješenjem o potvrđivanju predstečajne nagodbe, koje ima snagu ovršne isprave, to da iste zastarijevaju u zastarnom roku od 10 godina, sukladno odredbi čl. 233. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., dalje u tekstu: ZOO), slijedom čega da zastara nije nastupila. S druge strane, smatra osnovanim prigovor zastare za dio tražbine prijavljen po osnovi sudskih pristojbi (račun 4227) u iznosu od 7.040,00 kn, koji se temelji na vjerodostojnim ispravama.

12. Tuženik ističe da je iz prijave tražbine tuženice u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad dužnikom Bartol d.o.o. vidljivo da je tražbina doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje prijavljena temeljem ID obrazaca za razdoblje od ožujka 2010. do rujna 2013., dok je tražbina po novčanim kaznama (niži isplatni red) prijavljena temeljem prekršajnih naloga od 21. rujna 2012. i 4. listopada 2012., slijedom čega da je zastara nastupila 1. siječnja 2020., prije podnošenja prijave u stečaju, 14. siječnja 2020.

13. Tuženica navodi da je u međuvremenu, s obzirom da niti tužitelj, niti drugi stečajni vjerovnik Adria Konstrukt d.o.o., nisu podnijeli tužbu radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.486.433,61 kn, u stečajnom postupku nad Mineral kamen d.o.o. u stečaju, stečajni sud 1. travnja 2021. donio rješenje o ispravku tablice utvrđenih tražbina te tražbine tuženice u navedenom iznosu evidentirao kao utvrđene.

14. Tijekom dokaznog postupka pročitana je prijava tražbine tuženice (Carinske uprave) od 29. listopada 2013. u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad dužnikom Bartol d.o.o. s prilogima (list 4. – 26. spisa), rješenje ovog suda, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014. (list 28. – 46. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Pž-4033/20-4 od 2. studenog 2020. (list 47. – 51. spisa), žalba tuženice protiv rješenja FINA-e od 16. siječnja 2014., o utvrđivanju tražbina u

postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom Bartol d.o.o. (list 52. – 53. spisa), prijava tražbine tuženice (Ministarstva financija, Porezne uprave) od 22. listopada 2013. u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad dužnikom Bartol d.o.o. s prilogima (list 55. – 199. spisa), prijava tražbine tuženice u stečajnom postupku nad Mineral Kamen d.o.o. u stečaju s prilogima (list 211. – 228. spisa), ispis iz informacijskog sustava APIS IT d.o.o. u pogledu plana otplate duga dužnika Bartol d.o.o. po odobrenoj predstečajnoj nagodbi (list 251. – 260. spisa), ispis iz informacijskog sustava tužiteljice u kojem se specificira iznos za preknjiženje na račun 7560 po kojem je izvršena prijava tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom (list 261. spisa), rješenja o sudskim pristojbama i dopisi FINA-e o neuspjeloj naplati istih (list 274. – 288. spisa), knjigovodstvena isprava Porezne uprave u odnosu na dugovanje stečajnog dužnika po osnovi neplaćenih sudskih pristojbi (list 289. spisa), nalozi za provedbu ovrhe neplaćenih troškova prekršajnih postupaka utvrđenih pravomoćnim i ovršnim presudama prekršajnih sudova (list 290. – 297. i 302. – 304. spisa), zahtjev za provedbu ovrhe neplaćene novčane kazne određene pravomoćnom i ovršnom presudom Prekršajnog suda u Karlovcu, Stalne službe u Ogulinu (list 298. – 301. spisa), knjigovodstvena isprava Porezne uprave u odnosu na dugovanje stečajnog dužnika po osnovi neplaćenih novčanih kazni i troškova prekršajnih postupaka (list 306. spisa) i rješenje ovog suda, St-2755/19-68 od 1. travnja 2021. (list 314. – 317. spisa).

15. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan, djelomično neosnovan, a djelomično je tužba nedopuštena, jer se odnosi na osporavanje tražbine tuženice u odnosu na koju nije tužitelj upućen na pokretanje parnice, već tuženica te se ista i vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-2204/20.

16. Predmet spora jest utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tužiteljice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 499.392,13 kn, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad Mineral kamen d.o.o. u stečaju pred ovim sudom pod poslovnim brojem St-2755/19, a osporene od strane tužitelja i Adria Konstrukt d.o.o. kao stečajnih vjerovnika.

17. Među strankama je nesporno da je nad društvom Bartol d.o.o., koje se je pripojilo tuženiku prije otvaranja stečaja, vođen postupak predstečajne nagodbe pred Financijskom agencijom, koji je okončan sklapanjem predstečajne nagodbe između navedenog društva i njegovih vjerovnika, među kojima se je nalazila i tužiteljica, koja je potvrđena rješenjem ovog suda, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014., koje je postalo pravomoćno i ovršno.

18. Sporno je da li je tužiteljica stečajni vjerovnik stečajnog dužnika u pogledu neplaćenih doprinosa obračunatih prema plaći njegovih radnika (za zdravstveno osiguranje i za zapošljavanje) prijavljenih i utvrđenih prethodno u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad društvom Bartol d.o.o. ili se radi o tražbinama koje pripadaju radnicima, je li tužiteljica bila pozvana prijaviti u stečajnom postupku nad tuženikom i tražbine nižih isplatnih redova te, posljedično, ima li u

ovom trenutku pravo zahtijevati njihovo ostvarenje iz stečajne mase tuženika te je li nastupila zastara osporenih tražbina.

19. Prije svega, rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-4033/20-4 od 2. studenog 2020., djelomično je prihvaćena žalba tužiteljice i preinačeno je prvostupanjsko rješenje o upućivanju u parnicu na način da su u odnosu na tražbinu tužiteljice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.985.825,74 kn na parnicu upućeni stečajni vjerovnici osporavatelji Hypo Group d.o.o., ovdje tužitelj i Adria Konstrukt d.o.o., uz obrazloženje da se većina osporene tražbine II. višeg isplatnog reda, u iznosu od 2.985.825,74 kn, temelji na ovršnim ispravama, slijedom čega je u odnosu na te tražbine na parnicu uputio stečajne vjerovnike osporavatelje, dok se u preostalom dijelu u visini od 588.388,71 kn tražbina tužiteljice temelji na JOPPD i ID obrascima koji prema stajalištu drugostupanjskog suda da nisu ovršne isprave pa je u tom dijelu na parnicu upućena tužiteljica.

20. Navedeno drugostupanjsko rješenje objavljeno je na e-oglasnoj ploči 30. studenog 2020., slijedom čega se smatra dostavljenim tužitelju 9. prosinca 2020., a kako je tužitelj bio dužan pokrenuti parnicu za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.985.825,74 kn u roku od 8 dana od primitka drugostupanjske odluke kojom je odlučeno o žalbi tuženice protiv rješenja o upućivanju u parnicu (čl. 267. st. 1. SZ-a), a tužba u ovom predmetu je podnesena 16. prosinca 2020., to je ista, u odnosu na dio osporene tražbine u iznosu od 499.392,13 kn za koji je podnesena, pravovremena.

21. Nadalje, stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopravnu tražbinu prema njemu, a koji se prema svojim tražbinama razvrstavaju u isplatne redove i vjerovnici kasnijega isplatnoga reda mogu se namiriti tek nakon što budu u cijelosti namireni vjerovnici prethodnoga isplatnog reda, dok se stečajni vjerovnici istoga isplatnog reda namiruju razmjerno veličini svojih tražbina (čl. 137. st. 1. i 2. SZ-a).

22. U tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze: tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa, tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće te otpremnine do iznosa propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti (čl. 138. st. 1. SZ-a).

23. Namirenje tih utvrđenih tražbina provodi se sukladno posebnim propisima koji uređuju isplatu plaće, doprinose za obvezna osiguranja prema plaći te pripadajući porez i prirez (čl. 138. st. 3. SZ-a).

24. U tražbine drugoga višega isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove (čl. 138. st. 2. SZ-a).

25. Nakon tražbina viših isplatnih redova, kao tražbine nižih isplatnih redova namiruju se, kao treće po propisanom redoslijedu namirenja, novčane kazne izrečene za kazneno ili prekršajno djelo i troškovi kaznenoga ili prekršajnoga postupka (čl. 139. st. 1. SZ-a).

26. Tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju se samo na poseban poziv suda. U prijavi takvih tražbina treba naznačiti da se radi o tražbini nižega isplatnog reda i redno mjesto na koje vjerovnik ima pravo (čl. 257. st. 5. SZ-a).

27. Nesporno je da stečajni sudac u stečajnom postupku ovog suda St-2755/19 nije pozvao stečajne vjerovnike stečajnog dužnika Mineral kamen d.o.o. u stečaju prijaviti tražbine nižih isplatnih redova, a ovo iz razloga što je preduvjet za takvo postupanje da su prethodno namirene sve utvrđene tražbine viših isplatnih redova, što u odnosu na predmetnog stečajnog dužnika nije slučaj.

28. Stoga niti tužiteljica nije mogla bez posebnog izričitog poziva stečajnog suca prijaviti u stečajnom postupku nad tuženikom tražbine nižih isplatnih redova, a kako jest, to je osporavanje tih tražbina kao tražbina II. višeg isplatnog reda, osnovano.

29. Dakle, osnovano su osporene tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 20.400,00 kn prijavljene temeljem odobrene predstečajne nagodbe, jer se radi o tražbini po osnovi novčanih kazni za počinjeni prekršaj, u iznosu od 15.200,00 kn prijavljene temeljem prekršajnog naloga od 23. listopada 2018., jer se radi o novčanoj kazni za počinjeni prekršaj te u iznosu od 5.900,00 kn prijavljene temeljem naloga za provedbu ovrhe pravomoćnih i izvršnih presuda prekršajnih sudova po pitanju novčanih kazni i troškova prekršajnog postupka, s obzirom da se ne radi o tražbinama viših isplatnih redova, već nižih isplatnih redova, na čiju prijavu stečajni vjerovnici nisu uopće pozvani, niti se iste mogu u ovom trenutku namirivati u stečajnom postupku nad Mineral kamen d.o.o. u stečaju.

30. Kako tuženica prema specifikaciji glavnice prijavljene tražbine po računu 4243 (prisilna naplata ostalih novčanih kazni koje pripadaju državi za prekršaje) potražuje ukupno 23.750,00 kn, od kojih se 5.900,00 kn temelji na ovršnim ispravama, a 17.850,00 kn na knjigovodstvenoj ispravi Porezne uprave (list 306. spisa), a tužitelj nije upućen na pokretanje predmetne parnice za tražbine II. višeg isplatnog reda koje su prijavljene temeljem vjerodostojnih isprava, već je u odnosu na te tražbine u parnicu upućena tužiteljica i ista se i vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-2204/20, to je tužba u dijelu koji se odnosi na osporavanje tražbine tuženice prijavljene temeljem vjerodostojnih isprava nedopuštena, budući da u tom dijelu tužitelj nije aktivno procesno legitimiran voditi parnični postupak.

31. Nadalje, prema odredbi čl. 3. t. 13. ZFPPN-a prioritetne tražbine jesu tražbine radnika i prijašnjih radnika dužnika nastale do dana otvaranja postupka predstečajne nagodbe, iz radnog odnosa u bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanog zakonom, odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

32. Prema odredbi čl. 71. st. 3. ZFPPN-a postupak predstečajne nagodbe ne utječe na prioritetne tražbine, što znači da se iste niti prijavljuju u navedenom postupku niti se obuhvaćaju sklopljenom predstečajnom nagodbom.

33. U pravu je tužitelj da su doprinosi za zdravstveno osiguranje i doprinosi za zapošljavanje koji se obračunavaju na osnovicu plaće dio bruto plaće radnika pa se smatraju prioritetnim tražbinama radnika koje se ne prijavljuju u postupku predstečajne nagodbe, budući da na iste navedeni postupak ne utječe, međutim,

iako se ne radi o prioritetnim tražbinama, radi se u svakom slučaju o tražbinama koje je tuženica ovlaštena prijaviti u stečajnom postupku u I. višem isplatnom redu.

34. Naime, bruto plaću čine neto plaća, doprinosi koji se obračunavaju iz i na osnovicu plaće te porez na dohodak koji tereti plaću i prirez porezu na dohodak.

35. Doprinos iz osnovice jest doprinos obračunan po odbitku, sadržan je u primitku odnosno u osnovici prema kojoj je obračunan, obustavlja se od primitka te je obveza osobe koja ostvaruje primitak, u konkretnom slučaju radnika (čl. 7. t. 7. Zakona o doprinosima /Narodne novine, broj: 84/2008., 152/2008., 94/2009., 18/2011., 22/2012., 144/2012., 148/2013., 41/2014., 143/2014., 115/2016., 106/2018., dalje u tekstu: Zakon o doprinosima/).

36. Doprinos na osnovicu jest doprinos obračunan prema propisanoj osnovici, nije sadržan u primitku odnosno u osnovici prema kojoj je obračunan te je obveza sredstava isplatitelja primitka prema kojemu je obveza utvrđena ili samog osiguranika ili druge osobe kojoj je propisana obveza doprinosa u korist osiguranika (čl. 7. t. 8. Zakona o doprinosima), u konkretnom slučaju stečajnog dužnika kao poslodavca.

37. Od obveznih doprinosa u Republici Hrvatskoj razlikuju se doprinosi za obvezno mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti (doprinos za mirovinsko osiguranje, posebni doprinos za mirovinsko osiguranje za osobe osigurane u određenim okolnostima i dodatni doprinos za mirovinsko osiguranje za staž osiguranja s povećanim trajanjem) koji se uplaćuju u korist državnog proračuna (čl. 12. i 13. st. 1. i 5. Zakona o doprinosima), doprinosi za obvezno zdravstveno osiguranje koji se uplaćuju na način kako je to uređeno naredbom o uplaćivanju prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba, Ministarstva financija i sukladno odredbama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (čl. 12. i čl. 14. st. 5. Zakona o doprinosima – uglavnom na poseban račun Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje), doprinosi za zdravstveno osiguranje za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti (doprinosi za obvezno zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu) koji su se plaćali do 31. prosinca 2018. i to u korist računa državnog proračuna (čl. 15. st. 2. Zakona o doprinosima), doprinosi za zapošljavanje koji su se do 31. prosinca 2018. plaćali u korist računa državnog proračuna (čl. 16. st. 2. Zakona o doprinosima) i doprinosi za obvezno mirovinsko osiguranje na temelju individualne kapitalizirane štednje (osnovni doprinos i dodatni takav doprinos za staž osiguranja s povećanim trajanjem) koji se plaćaju u korist osobnog računa člana obveznog mirovinskog fonda, a putem uplatnog računa Središnjeg registra osiguranika (Središnji registar osiguranika jest ustanova, skraćenog naziva REGOS, čiji je osnivač Republika Hrvatska).

38. Doprinosi za mirovinsko osiguranje i za mirovinsko osiguranje na temelju individualne kapitalizirane štednje jesu doprinosi koji se obračunavaju iz osnovice, dok su doprinosi za zdravstveno osiguranje, a do 31. prosinca 2018. i doprinosi za zapošljavanje, doprinosi koji se obračunavaju na osnovicu (čl. 20. st. 1. Zakona o doprinosima).

39. Za osiguranika po osnovi radnog odnosa obveznik doprinosa iz osnovice jest osiguranik, a obveznik doprinosa na osnovicu jest poslodavac ili druga osoba koja umjesto poslodavca osiguraniku isplaćuje plaću, međutim, obveznik obračunavanja i

obveznik plaćanja svih doprinosa jest poslodavac (čl. 19. st. 1. i 2. Zakona o doprinosima).

40. Doprinosi obračunane iz osnovice poslodavac odnosno isplatitelj plaće umjesto poslodavca obustavlja od plaće te ih plaća u ime i u korist osiguranika, a doprinose obračunane na osnovicu poslodavac plaća u svoje ime, a u korist osiguranika (čl. 26. st. 1. Zakona o doprinosima).

41. Dakle, iako je obveznik doprinosa na osnovicu poslodavac te ih isti plaća na teret svojih sredstava i u svoje ime, ti doprinosi se uplaćuju u korist radnika pa se smatraju sastavnim dijelom plaće radnika u bruto iznosu (tzv. bruto 2) te ujedno prioritarnim tražbinama u smislu ZFPPN-a.

42. U odnosu na većinu obveznih doprinosa prema plaći kao krajnji korisnik istih naveden je upravo državni proračun, dakle, Republika Hrvatska, ali i kod onih doprinosa gdje to nije slučaj, Republika Hrvatska, putem svog tijela Ministarstva financija, Porezne uprave, ukazuje se kao posrednik u naplati doprinosa za krajnjeg korisnika.

43. Naime, odredbom čl. 6. Zakona o doprinosima određeno je da poslove prikupljanja doprinosa obavlja Porezna uprava, a poslovima prikupljanja doprinosa smatraju se utvrđivanje obveze i obračunavanje iznosa doprinosa, prikupljanje podataka o obračunanim obvezama od drugih obveznika obračunavanja, evidentiranje nastalih obveza, naplata i prisilna naplata, nadzor, pokretanje i provođenje prekršajnog postupka zbog povreda odredaba Zakona o doprinosima, izvješćivanje nositelja osiguranja o utvrđenoj osnovici, obračunanim i naplaćenim doprinosima te ostali poslovi bitni za prikupljanje doprinosa.

44. Dakle, upravo je Republika Hrvatska aktivno legitimirana u stečajnom postupku kao stečajni vjerovnik prijaviti predmetne tražbine i ostvariti njihovo namirenje diobama stečajne mase, a nakon čega tako prikupljeni iznos rasporediti u zakonom određene svrhe krajnjim korisnicima.

45. Doprinosi za zdravstveno osiguranje i nekadašnji doprinosi za zapošljavanje jesu tražbine "proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima", u smislu odredbe čl. 138. st. 1. al. 2. SZ-a pa se radi o tražbinama I. višeg isplatnog reda.

46. Činjenica da je tražbina tuženice po tim osnovama razvrstana u II. viši isplatni red samo zato što je prijavljena temeljem pravomoćnog i ovršnog sudskog rješenja o potvrđivanju predstečajne nagodbe ne čini predmetnu tražbinu neosnovanom, ali utječe na mogućnost i opseg namirenja iste.

47. Kako se radi o obveznim doprinosima prema plaći, za iste su propisani posebni zastarni rokovi i nema mjesta primjeni zastarnih rokova iz ZOO-a.

48. Naime, prema odredbi čl. 236. Zakona o doprinosima izvješće koje je Poreznoj upravi dužan podnositi obveznik obračunavanja doprinosa smatra se obračunskom prijavom i ovršnom ispravom, u smislu odredaba Općega poreznog zakona.

49. Isto tako, prema odredbi čl. 128. st. 2. t. 2. i 4. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj: 147/2008., 18/2011., 78/2012., 136/2012., 73/2013., 26/2015., 44/2016., dalje u tekstu: OPZ/08) i čl. 140. st. 2. t. 2. i 4. Općeg poreznog zakona (i Narodne novine, broj: 115/2016., 106/2018., 121/2019., 32/2020., 42/2020..., dalje u tekstu: OPZ/16), obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza, kao i druga isprava koja je posebnim zakonom određena kao ovršna isprava, jesu ovršne isprave.

50. Iz prijave tražbine tuženice u postupku predstečajne nagodbe nad Bartol d.o.o. vidljivo je da je tražbina doprinosa za zdravstveno osiguranje za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu, doprinosa za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu, doprinosa za zapošljavanje i posebnog doprinosa za zapošljavanje osoba s invaliditetom prijavljena temeljem izvješća o primicima od nesamostalnog rada, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (ID obrascima) za razdoblje od 1. ožujka 2010. do 30. rujna 2013.

51. ID obrasci su ovršne isprave u smislu odredbe čl. 236. Zakona o doprinosima.

52. Prema odredbi čl. 229. Zakona o doprinosima na postupke utvrđivanja zastare prava na utvrđivanje doprinosa i prava na naplatu doprinosa koji nisu uređeni odredbama tog zakona primjenjuju se odredbe Općega poreznog zakona.

53. Do 1. siječnja 2017. važila je nekadašnja odredba čl. 230. Zakona o doprinosima prema kojoj apsolutni rok zastare prava na obračun obveze doprinosa i kamata i na naplatu doprinosa, kamata i troškova ovrhe, kao i zastare prava obveznika na povrat više plaćenih doprinosa, kamata i troškova ovrhe nastupa za deset godina, računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći.

54. I OPZ/08 je poznavao uz relativnu i apsolutnu zastaru, kako utvrđivanja, tako i naplate poreza, ali nakon stupanja na snagu OPZ-a/16, 1. siječnja 2017., više ne postoji apsolutna zastara.

55. Prema OPZ-u/08 relativna zastara naplate poreza nastupa u roku od 3 godine nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu (čl. 94. st. 1. i 6. OPZ-a/08), s time da se njen tijek prekida svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na naplatu poreza, koja je dostavljena na znanje poreznom obvezniku, nakon čega zastarni rok počinje ponovno teći (čl. 95. st. 1. i 2. OPZ-a/08), izuzev ako se radi naplate poreza vodi postupak pred sudom, u kojem slučaju za vrijeme trajanja tog postupka relativna zastara ne teče (čl. 94. st. 9. OPZ-a/08), dok apsolutna zastara prava poreznog tijela na naplatu poreza nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći i ne može se prekinuti službenim radnjama poreznog tijela (čl. 96. st. 1. OPZ-a/08), dakle, bez obzira je li porezno tijelo poduzimalo radnje radi utvrđivanja i/ili naplate poreza, kojima je prekidalo relativni zastarni rok, nakon proteka šest godina od kada je zastara prvi puta počela teći, nastupala bi apsolutna zastara i više nije bilo moguće utvrditi niti naplatiti porez.

56. S druge strane, ako porezno tijelo nije poduzimalo nikakve službene radnje radi utvrđivanja ili naplate poreza, nastupila bi relativna zastara, dakle, odredbe o apsolutnoj zastari nisu mogle niti doći do primjene.

57. Zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu, kamate i troškove ovrhe (čl. 94. st. 6. OPZ-a/08), pri čemu pojam "utvrditi poreznu obvezu" valja tumačiti na način da je ne samo doneseno rješenje kojim je porezna obveza utvrđena, već da je isto i postalo izvršno.

58. Od stupanja na snagu OPZ-a/16 više ne postoji apsolutna i relativna zastaru, već samo jedna zastara, s time da je zastarni rok prava na naplatu poreza šest godina, koji počinje teći istekom godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate ili istekom godine u kojoj je dospjela porezna obveza, s time da je izričito propisano da za vrijeme trajanja postupka pred sudom radi utvrđivanja ili naplate poreza zastara ne teče, ali zakon više ne sadrži odredbe o prekidu zastare, već navodi da zastara prava na naplatu neće teći niti u slučajevima propisanim posebnim propisima, čime dozvoljava podrednu primjenu ZOO-a i ostalih zakona (čl. 108. st. 1., 4., 6. i 7. OPZ-a/16).

59. U prijelaznim i završnim odredbama OPZ-a/16 određeno je isključivo da će se postupci koji su pokrenuti po odredbama OPZ-a/08, izuzev postupaka pokrenutih na temelju glave VIII. i IX. OPZ-a/08 te postupaka za utvrđivanje zastare pokrenutih na zahtjev obveznika, o kojima se u konkretnom slučaju ne radi, dovršiti prema odredbama OPZ-a/08, a u pogledu svega ostalog vrijedi pravilo da stupanjem na snagu OPZ-a/16 prestaje važiti OPZ/08 (čl. 197. i 198. OPZ-a/16).

60. Dakle, ako do stupanja na snagu OPZ-a/16 nije nastupila zastara naplate doprinosa za obvezna osiguranja prema odredbama ranijih propisa, s time da je Zakon o doprinosima propisivao dulji rok apsolutne zastare od OPZ-a/08, tada će se na zastaru primijeniti odredbe OPZ-a/16.

61. Tražbine po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje utvrđene su ID obrascima za razdoblje od 1. ožujka 2010. do 30. rujna 2013., od strane samog obveznika (stečajnog dužnika kao poslodavca), a kako su se ID obrasci sastavljali zajedno s isplatom plaće, a plaća se isplaćuje mjesečno unatrag, to su navedeni obrasci za razdoblje od siječnja do studenog tekuće godine sastavljeni i predani zaključno s prosincem te godine, dok su obrasci za prosinac sastavljeni i predani u siječnju sljedeće godine, što je relevantno s obzirom na početak tijeka zastare prava na naplatu doprinosa i poreza, budući da zastara počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu.

62. Predmetne tražbine koje su utvrđene ID obrascima za razdoblje od 1. ožujka 2010. do 30. rujna 2013. prijavljene su u postupku predstečajne nagodbe prije nego li je protekao trogodišnji rok relativne zastare, tada propisan OPZ-om/08, tako da je podnošenjem prijave 22. listopada 2013. relativna zastara prekinuta i počela je ponovno teći pravomoćnošću i ovršnošću rješenja ovog suda, Stpn-191/14-10 od 16.

rujna 2014., kojim je potvrđena sklopljena predstečajna nagodba kojom su te tražbine utvrđene, što je bilo svakako prije 16. ožujka 2015., s obzirom da je tada dospio prvi anuitet tražbine tužiteljice po otplatnom planu iz predstečajne nagodbe, prije kojeg je morao proteći i određeni rok počeka otplate, do kojeg datuma nije nastupila niti apsolutna zastara od 10 godina koja je tada bila propisana Zakonom o doprinosima.

63. Niti za vrijeme dok je OPZ/08 poznavao apsolutnu zastaru, niti nakon toga, za vrijeme važenja današnjeg OPZ-a/16, na zastaru tražbina po osnovi poreza i doprinosa nisu se mogli primjenjivati zastarni rokovi iz ZOO-a, budući da su isti izričito određeni OPZ-om kao posebnim zakonom, a do 1. siječnja 2017. bili su predviđeni i Zakonom o doprinosima (apsolutni zastarni rok od 10 godina, dok se je na relativnu zastaru primjenjivao rok od 3 godine iz OPZ-a).

64. Stoga nema mjesta niti primjeni desetogodišnjeg zastarnog roka iz odredbe čl. 233. st. 1. ZOO-a za tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom nekog drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, s obzirom da se porezi i doprinosi utvrđuju, između ostalog, rješenjima koja donose tijela javne vlasti, konkretno Porezna uprava Ministarstva financija, a OPZ/16, kao posebni zakon, svejedno za poreznu zastaru propisuje rok od 6 godina, dok je OPZ/08 propisivao rok od 3 godine za relativnu zastaru te rok od 6 godina za apsolutnu zastaru, a Zakon o doprinosima rok od 10 godina za apsolutnu zastaru, stoga se ti zastarni rokovi imaju primijeniti uvijek kada se radi o porezima i doprinosima.

65. S obzirom da do 1. siječnja 2017., kada je stupio na snagu OPZ/16, nije protekao rok apsolutne zastare od 10 godina, a niti rok relativne zastare od 3 godine računajući od pravomoćnosti i ovršnosti rješenja kojim je potvrđena predstečajna nagodba krajem 2014., to na iste valja primijeniti rok od 6 godina koji je propisan odredbama OPZ-a/16.

66. Kao što je već navedeno, odredbama čl. 108. st. 6. i 7. OPZ-a/16 određeno je da ako se radi utvrđenja poreza i kamata ili naplate poreza, kamata i troškova ovrhe vodi postupak pred sudom, za vrijeme trajanja tog postupka zastara ne teče, uz određenje da zastara prava na naplatu porezne obveze, kamata i troškova ovrhe ne teče niti u drugim slučajevima propisanim tim zakonom i posebnim propisima.

67. Time je omogućeno da se i na poreznu zastaru primjenjuje institut zastoja i prekida zastare iz ZOO-a, ali i iz ZFPPN-a.

68. Odredbom čl. 78. ZFPPN-a bilo je određeno da se prijavom tražbina u postupku predstečajne nagodbe prekida zastara od dana podnošenja prijave do proteka roka za isplatu koji je određen u predstečajnoj nagodbi, a ako se predstečajna nagodba ne sklopi – do izvršnosti odluke o obustavi postupka.

69. Prema sadržaju sklopljene predstečajne nagodbe između dužnika Bartol d.o.o. i njegovih vjerovnika te prema ispisu iz informacijskog sustava APIS IT d.o.o. u pogledu plana otplate duga dužnika Bartol d.o.o. po odobrenoj predstečajnoj nagodbi (list 251. –260. spisa) i ispisu iz informacijskog sustava tužiteljice u kojem se specificira iznos za preknjiženje s računa po kojima je izvršena prijava tražbine u

postupku predstečajne nagodbe na račun 7560 po kojem je izvršena prijava tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom (list 261. spisa), proizlazi da tuženici nije podmiren niti prvi anuitet po tom otplatnom planu, koji je dospio 16. ožujka 2015.

70. Stoga je u odnosu na tražbine po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje, s obzirom da se temelje na ID obrascima za razdoblje od 1. ožujka 2010. do 30. rujna 2013., šestogodišnji rok zastare trebao počeo teći 1. travnja 2014., međutim nije, jer je 22. listopada 2013. podnesena prijava te tražbine u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad dužnikom Bartol d.o.o. pa je zastara počela teći, sukladno odredbi čl. 78. ZFPPN-a, u odnosu na najranije dospjeli anuitet iz predstečajne nagodbe 17. ožujka 2015. i tako redom za svaki sljedeći anuitet svakog sedamnaestog u mjesecu, a kako je predmetna tražbina prijavljena u stečajnom postupku nad Mineral kamen d.o.o. 14. siječnja 2020., to je očito da se do tada nije navršio šestogodišnji zastarni rok koji je propisan odredbom čl. 108. st. 1. OPZ-a/16.

71. Iako se radi o prioritetnim tražbinama koje se ne prijavljuju u postupku predstečajne nagodbe, iste su prijavljene i utvrđene te obuhvaćene predstečajnom nagodbom po kojoj je dužnik bio dužan postupati, iz čega proizlazi da je radi njihovog utvrđenja i ostvarenja uspješno poduzeta radnja pred nadležnim tijelom, čime se i u smislu odredbe čl. 241. ZOO-a prekida zastara.

72. Stoga je neosnovano osporavanje tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 413.822,13 kn po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje, budući da se radi o tražbinama tuženice koje nisu zastarjele.

73. U odnosu na osporenu tražbinu po osnovi neplaćenih sudskih pristojbi valja navesti da se ista u specifikaciji prijavljene glavnice tražbine tuženice navodi pod oznakom računa 4227 u ukupnom iznosu od 26.220,00 kn, dok iz dostavljene knjigovodstvene isprave Porezne uprave (list 289. spisa) proizlazi da se radi o dugu za 2013. u iznosu od 4.480,00 kn, dugu za 2014. u iznosu od 2.560,00 kn, dugu za 2016. u iznosu od 2090., dugu za 2017. u iznosu od 5.100,00 kn i dugu za 2018. u iznosu od 11.990,00 kn.

74. Tužiteljica je tražbinu po osnovi sudskih pristojbi u iznosu od 4.480,00 kn dokazala pravomoćnim i ovršnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, Povrv-4887/11 od 29. studenog 2011., tražbinu po osnovi pristojbe u iznosu od 2.090,00 kn pravomoćnim i ovršnim rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, Povrv-295/14-13 od 11. lipnja 2015., tražbinu po osnovi pristojbe u iznosu od 5.100,00 kn pravomoćnim i ovršnim rješenjem ovog suda, P-2925/14-2 od 30. prosinca 2014., tražbinu po osnovi pristojbe u iznosu od 545,00 kn pravomoćnim i ovršnim rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu, Povrv-295/14-10 od 15. svibnja 2015. i tražbinu po osnovi pristojbe u iznosu od 6.445,00 kn pravomoćnim i ovršnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, P-346/14-29 od 9. listopada 2015.

75. Dakle, ovršnim ispravama dokazala je postojanje tražbine po ovoj osnovi u ukupnom iznosu od 18.660,00 kn, dok u preostalom dijelu do prijavljenog iznosa od 26.220,00 kn, u iznosu od 7.560,00 kn svoju tražbinu nije ničim dokazala, međutim, kako u tom dijelu predmetnu tražbinu tuženica temelji isključivo na knjigovodstvenoj

ispravi Porezne uprave, to nije tužitelj taj koji je u odnosu na tu tražbinu upućen na pokretanje parnice, već tuženica i ista ju je pokrenula pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-2204/20, stoga će osnovanost te tražbine biti predmetom dokazivanja u toj parnici, a ne u predmetnoj, slijedom čega je tužba u ovoj parnici u odnosu na tu tražbinu nedopuštena.

76. Prema odredbi čl. 10. tada važećeg Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj: 74/1995., 57/1996., 137/2002., 125/2011., 112/2012., 157/2013., dalje u tekstu: ZSP/95), pravo na naplatu pristojbe zastarijeva za pet godina po isteku godine u kojoj je trebalo platiti pristojbu.

77. U predmetnom spisu nema isprava koje bi upućivale na to da predmetna rješenja o sudskim pristojbama nisu donesena i poslana na naplatu unutar navedenog zastarnog roka.

78. Nadalje, iz navedenih pravomoćnih i ovršnih rješenja o pristojbi vidljivo je da su sva dostavljena na provedbu Financijskoj agenciji, ali da ih ista nije uspjela uopće naplatiti na novčanim sredstvima pristojbenog obveznika (stečajnog dužnika), prema odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, u roku od godine dana, slijedom čega su ista dostavljena na provedbu nadležnoj ispostavi Područnog ureda Porezne uprave prema sjedištu pristojbenog obveznika radi provedbe ovrhe na njegovoj cjelokupnoj imovini prema propisima o prisilnoj naplati poreza, sukladno odredbama čl. 40. st. 1. i 2. ZSP-a/96.

79. S obzirom da ZSP/96 upućuje na primjenu propisa o prisilnoj naplati poreza, dakle, na OPZ/08 i OPZ/16, to se na prekid zastarnog roka od 5 godina za naplatu sudske pristojbe, iz odredbe čl. 10. ZSP-a/96, valjaju primijeniti odredbe tih zakona.

80. Prema odredbi čl. 95. st. 1. OPZ-a/08 tijekom relativne zastare prava na utvrđivanje, odnosno prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe prekida se svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe, koja je dostavljena na znanje poreznom obvezniku.

81. S obzirom da je zauzeto stajalište da zastara iz odredbe čl. 10. ZSP-a/96 ima značaj relativne zastare iz odredbe čl. 94. st. 1. OPZ-a/08, a da je već u rješenjima o pristojbi pristojbeni obveznik upozoren da ako ne plati sudsku pristojbu u roku, da će sud na to rješenje staviti potvrdu ovršnosti i isto dostaviti Financijskoj agenciji radi provedbe ovrhe na njegovim novčanim sredstvima, to je dostavom predmetnih rješenja o pristojbi Financijskoj agenciji prekinut petogodišnji zastarni rok, a isti je počeo ponovno teći prvog sljedećeg dana, s obzirom da je odredbom čl. 95. st. 3. OPZ-a/08 određeno da zastarni rok počinje ponovno teći nakon poduzimanja radnji iz čl. 95. st. 1. OPZ-a/08, dakle, ne postoji odredba da relativna zastara ne teče za vrijeme provedbe izvansudske ovrhe.

82. Iz rješenja o sudskoj pristojbi Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, Povrv-4887/11 od 29. studenog 2011., u iznosu od 4.480,00 kn, proizlazi da je dostavljeno FINA-i 20. travnja 2012., slijedom čega je zastara počela ponovno teći 21. travnja 2012. i nastupila je 22. travnja 2017.

83. Iz rješenja o sudskoj pristojbi Trgovačkog suda u Varaždinu, Povrv-295/14-13 od 11. lipnja 2015., u iznosu od 2.090,00 kn, proizlazi da je dostavljeno FINA-i 9. srpnja 2015., čime je zastara prekinuta, a počela je ponovno teći 10. srpnja 2015. i to podnošenja prijave u stečajnu nad tuženikom, 14. siječnja 2020., nije se navršila.

84. Iz rješenja o sudskoj pristojbi Trgovačkog suda u Zagrebu, P-2925/14-2 od 30. prosinca 2014., u iznosu od 5.100,00 kn, proizlazi da je dostavljeno FINA-i 24. studenog 2015. pa proizlazi da do podnošenja prijave u stečaju zastara nije nastupila.

85. Iz rješenja o pristojbi Trgovačkog suda u Varaždinu, Povrv-295/14-10 od 15. svibnja 2015., u iznosu od 545,00 kn, proizlazi da je dostavljeno FINA-i na naplatu 9. srpnja 2015. slijedom čega do podnošenja prijave u stečaju zastara nije mogla nastupiti.

86. Naposljetku, iz rješenja o pristojbi Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, P-346/14-29 od 9. listopada 2015., u iznosu od 6.445,00 kn, proizlazi da je dostavljeno FINA-i na naplatu nakon 7. siječnja 2016., slijedom čega do podnošenja prijave tražbine tuženice u stečaju zastara nije mogla nastupiti.

87. Stoga je neosnovano osporavanje tražbine tuženice u iznosu od 14.180,00 kn po osnovi sudskih pristojbi prijavljenih temeljem ovršnih isprava, nedopušteno osporavanje tražbine tuženice u iznosu od 7.560,00 kn po osnovi sudskih pristojbi prijavljenih temeljem vjerodostojne isprave, neosnovano osporavanje tražbine tuženice u iznosu od 413.822,13 kn po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje prijavljenih temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja ovog suda o potvrđivanju predstečajne nagodbe između Bartol d.o.o. i njegovih vjerovnika i nedopušteno osporavanje tražbine tuženice u iznosu od 17.850,00 kn po osnovi novčanih prekršajnih kazni prijavljenih temeljem vjerodostojne isprave, dok je osnovano osporavanje tražbine tuženice po osnovi novčanih kazni za prekršaje i troškove prekršajnih postupaka u ukupnom iznosu od 41.500,00 kn (20.400,00 kn + 15.200,00 kn + 5.900,00 kn) prijavljenih temeljem ovršnih isprava te po osnovi sudske pristojbe u iznosu od 4.480,00 kn prijavljene temeljem ovršne isprave.

88. Stoga je valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 45.980,00 kn, odbiti tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 428.002,13 kn te odbaciti tužbu u odnosu na utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 25.410,00 kn.

89. Budući da je tužitelj u predmetnoj parnici uspio u omjeru od 9,2% ($45.980,00 \text{ kn} / 499.392,13 \text{ kn} = 0,0920 \cdot 100\% = 9,2\%$), a tuženica u omjeru od 90,8%, to proizlazi da je, nakon izvršenog prebijanja navedenih uspjeha, tužitelj dužan naknaditi tuženici troškove parničnog postupka u omjeru od 81,6% (čl. 154. st. 2. ZPP-a).

90. Tuženici, stoga, pripada naknada troškova parničnog postupka za odgovor na tužbu u iznos od 4.080,00 kn (81,6% od 5.000,00 sukladno Tbr. 8/1 i Tbr. 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., dalje u tekstu: OT/), za ročište od 110. ožujka 2021. u iznosu

od 4.080,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 29. ožujka 2021. u iznosu od 4.080,00 kn (Tbr. 8/1 i Tbr. 42 OT-a) i za ročište od 14. travnja 2021. u iznosu od 4.080,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), dakle, ukupno 16.320,00 kn.

91. Ne pripada joj trošak za pristup na ročište za objavu presude, jer taj trošak nije potreban za vođenje parnice, s obzirom da ako stranka koja je uredno pozvana na navedeno ročište na isto ne pristupi, može istog dana preuzeti sadržaj presude s e-oglasne ploče suda i na taj način na vrijeme biti upoznata s istom, kako bi u roku podnijela žalbu, a ukoliko nema namjere podnijeti žalbu, tada ionako ne bi mogla postići ovrhu presude bez otisnute potvrde pravomoćnosti i ovršnosti, a koja se iskazuje tek nakon proteka žalbenog roka, slijedom čega je stranka ponovno dužna pristupiti sudu nakon održavanja ročišta za objavu presude, kojom prigodom može preuzeti i službeni otpisak presude.

92. Stoga je preko iznosa od 16.320,00 kn do zahtijevanog iznosa od 20.500,00 kn, za iznos od 4.180,00 kn, zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

93. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 19. svibnja 2021.

Sutkinja:
Ivana Manestar

Dokument je elektronički potpisan:

IVANA MANESTAR

Vrijeme potpisivanja:

19-05-2021

13:07:23

DN,
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=MANESTAR
G=IVANA
CN=IVANA MANESTAR

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženici po ŽDO Zagreb

Broj zapisa: **eb2fb-1cfb2**

Kontrolni broj: **0dd58-51bb7-68b4d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.